

Briselē, 9.9.2015.
COM(2015) 451 final

2015/0209 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

**ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas, Grieķijas un
Ungārijas labā**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Eiropas programma migrācijas jomā

Eiropas Komisija 2015. gada 13. maijā nāca klajā ar visaptverošu Eiropas programmu migrācijas jomā¹, kurā izklāstīti gan tūlītēji pasākumi, ko Komisija ierosinās, lai reaģētu uz krīzes situāciju Vidusjūras reģionā, gan arī vidēja termiņa un ilgtermiņa iniciatīvas, kuras jāuzsāk, lai rastu strukturālus risinājumus migrācijas labākai pārvaldībai visos tās aspektos.

Starp tūlītējiem pasākumiem Komisija darīja zināmu, ka tā līdz maija beigām ierosinās mehānismu, kā iedarbināt ārkārtas reaģēšanas sistēmu, kas paredzēta Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 78. panta 3. punktā. Programmā tiek atzīts, ka patlaban dalībvalstu patvēruma sistēmas saskaras ar nebijušu spiedienu un ka sakarā ar lielo ieceļotāju skaitu īpaši priekšposteņa dalībvalstīs migrantu uzņemšanas un pieteikumu apstrādes kapacitātes robeža jau ir sasniegta. Programmā norādīts, ka priekšlikumā iedarbināt 78. panta 3. punktā paredzēto sistēmu būs iekļauta pagaidu sadalījuma shēma attiecībā uz personām, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, tādējādi nodrošinot visu dalībvalstu taisnīgu un līdzsvarotu līdzdalību šajos kopīgajos centienos. Programmas pielikumā tika ietverta sadalījuma atslēga, balstoties uz tur izklāstītiem kritērijiem (IKP, iedzīvotāju skaits, bezdarba līmenis un patvēruma meklētāju un pārapmetināto bēgļu skaits iepriekš).

Programmā norādīts, ka šī ātrā reakcija uz pašreizējo krīzi Vidusjūras reģionā kalpos par paraugu ES reakcijai uz krīzēm nākotnē neatkarīgi no tā, kurā kopējās ārējās robežas posmā tās norisinātos.

1.2. Līguma 78. panta 3. punktā paredzētās sistēmas iedarbināšana attiecībā uz Itāliju, Grieķiju un Ungāriju

Līguma 78. panta 3. punkts ir daļa no kopējās patvēruma politikas, un tajā sniegts konkrēts juridiskais pamats rīcībai ārkārtas situācijās. Tas ļauj Padomei, balstoties uz Eiropas Komisijas priekšlikumu un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu, paredzēt pagaidu pasākumus dalībvalsts vai dalībvalstu labā, kura vai kuras saskaras ar ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums. 78. panta 3. punktā paredzētie pasākumi pēc būtības ir ārkārtas pasākumi. Tos var uzsākt tikai tad, kad problēmas, ko dalībvalsts vai dalībvalstu patvēruma sistēmām rada pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, ir sasniegušas noteiktu steidzamības un smaguma pakāpi.

Visos dokumentos (Eiropas programmā migrācijas jomā, Eiropadomes 2015. gada aprīļa un jūnija paziņojumos¹ un Eiropas Parlamenta rezolūcijā²), kas pieņemti pēc traģēdijām Vidusjūrā, norādīts uz īpašajām un neatliekamajām vajadzībām, kādas ir priekšposteņa dalībvalstīm, un uz nepieciešamību stiprināt iekšējo solidaritāti un ierosināt konkrētus pasākumus, lai sniegtu atbalstu visvairāk skartajām dalībvalstīm.

Padome 2015. gada 20. jūlijā vienojās par vispārēju pieeju attiecībā uz projektu lēmumam, ar ko izveido mehānismu tādu personu pagaidu pārcelšanai izņēmuma kārtā no Itālijas un

¹ Eiropadomes 2015. gada 23. aprīļa īpašās sanāksmes paziņojums *EUCO* 18/15. Eiropadomes 2015. gada 25.–26. jūnija sanāksme, Padomes secinājumi, *EUCO* 22/15.

² P8_TA(2015)0176, 28.4.2015.

Grieķijas uz citām dalībvalstīm, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība³. Tajā pašā dienā, atspoguļojot īpašo situāciju dažādās dalībvalstīs, konsensa ceļā tika pieņemta Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju rezolūcija par 40 000 personu, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, pārcelšanu no Grieķijas un Itālijas. Divu gadu laikā tiks pārceltas 24 000 personas no Itālijas un 16 000 personas no Grieķijas.

Kopš laika, kad Padome panāca minēto vienošanos, migrācijas izraisītā spriedze Vidusjūras centrālajā un austrumu daļā ir pieaugusi. Migrantu un bēgļu plūsmas vasaras mēnešos ir palielinājušās vairāk nekā uz pusi, dodot impulsu iedarbināt jaunu ārkārtas pārcelšanas mehānismu, lai mazinātu spiedi, ar ko saskaras Itālija, Grieķija un Ungārija. Statistiskā informācija par trešo valstu valstspiederīgo, tostarp tādu, kuriem šķietami nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, nelikumīgas ieceļošanas gadījumiem dalībvalstīs laikā no 2015. gada 1. janvāra līdz 31. jūlijam apstiprina tiem sekojošo migrācijas spiedienu Itālijā un Grieķijā un parāda tālāko pārvietošanos cauri Eiropai pāri Ungārijas un Serbijas robežai, izraisot ārkārtēju migrācijas spiedienu Ungārijā.

Saskaņā ar *Frontex* datiem par laiku no 2015. gada 1. janvāra līdz 30. augustam nelikumīgā robežšķērsošana uz ES notiek galvenokārt pa jūras ceļu no Vidusjūras centrālās un austrumu daļas un pa zemes ceļu no Rietumbalkānu valstīm (99 % no visiem nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumiem ES). *Frontex* dati arī liecina, ka vairāk nekā 30 % no visiem 2015. gadā līdz šim atklātajiem nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumiem ir bijuši no Rietumbalkānu valstīm un lielākajā daļā no tiem iekļūšana ES notikusi, šķērsojot Grieķijas ārējo robežu. Vairums to personu, kas ierodas pa jūras ceļu no Vidusjūras centrālās daļas, ir migranti no Sīrijas un Eritrejas, kuriem saskaņā ar *Eurostat* datiem par 2015. gada pirmo ceturksni atzīšanas līmenis pārsniedza 75 % pirmajā instancē. Tāpat vairumam migrantu, kuri ierodas pa jūras ceļu no Vidusjūras austrumu daļas un pa zemes ceļu no Rietumbalkānu valstīm, ir Sīrijas un Afganistānas izcelsme.

Situācija pie Vidusjūras austrumu daļas robežas dramatiski pasliktinājās, kad tikai 2015. gada jūlijā un augustā vien tika atklāti vairāk nekā 137 000 nelikumīgo migrantu, kuri ieceļojuši Grieķijā no Egejas jūras ziemeļaustrumu salām un Dodekanesas salām (Kosas un Lesbos) un šķērsojot Grieķijas un Turcijas robežu. Tādā pašā veidā Itālija piedzīvoja vairāk nekā 42 000 nelegālo migrantu ierašanos no Vidusjūras centrālās daļas, bet Ungārijā tajā pašā laikā ieradās 78 472 nelegālie migranti, šķērsojot Ungārijas un Serbijas robežu.

Grieķija laikā no 2015. gada 1. janvāra līdz 31. jūlijam saņēma 7475 starptautiskās aizsardzības pieteikumus. Tie ir par 30 % vairāk pieteikumu, salīdzinot ar to pašu laikposmu 2014. gadā (5740). Tajā pašā laikā Itālija saņēma 39 183 starptautiskās aizsardzības pieteikumus, bet Ungārija — 98 072, kas attiecīgi ir par 27 % (30 755) un 1290 % (7055) vairāk salīdzinājumā ar 2014. gadu.

Izmaiņas to valstspiederīgo demogrāfiskajā sadalījumā, kuri kopš 2015. gada sākuma ieradās no Rietumbalkānu valstīm Ungārijas virzienā, un ievērojamais pieplūdums vasaras mēnešos liecina par jaunu ārkārtas situāciju, kas atbilst 78. panta 3. punktā paredzētajiem kritērijiem. Ievērojamais Sīrijas valstspiederīgo plūsmas pieaugums, kuri ierodas pa šo ceļu, liek domāt, ka šīm personām visticamāk būs vajadzīga starptautiskā aizsardzība. Straujais pieaugums skaitliskā izteiksmē īsā laika posmā ir arī apgrūtinājis Ungārijas iespējas nodrošināt pietiekamus resursus uzņemšanas spējām un patvēruma procedūrām atbilstoši pašreizējām vajadzībām. Tāpēc Komisija ir piešķīrusi Ungārijai ārkārtas palīdzību Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda un Iekšējās drošības fonda ietvaros. Neskatoties uz šo akūto vajadzību pēc palīdzības, lielākā daļa migrantu vēlas pārvietoties tālāk uz Austriju un Vāciju, bet Ungārija viņiem ir kļuvusi par tranzīta valsti, un viņi nevēlas iesniegt starptautiskās

³ Tieslietu un iekšlietu padomes 3405. sanāksme — Padomes dokuments 11097/15.

aizsardzības pieteikumu vai, ka tiktu turpināta viņu pieteikumu izskatīšana Ungārijā. Līdzīgas migrācijas tendences ir vērojamas arī Grieķijā un Itālijā. Tāpēc papildu pasākums attiecībā uz pārcelšanu no šīm trim dalībvalstīm ir pamatots, ņemot vērā ilgstošo migrācijas spiedienu, ar ko saskaras visas trīs dalībvalstis, un faktu, ka lielākā daļa personu, kas ierodas pie ES ārējām robežām, sarežģīto apstākļu dēļ, kādos tie nonāk pēc ierašanās Itālijā, Grieķijā un Ungārijā, meklē aizsardzību citur.

Itālija un Grieķija savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ tuvā nākotnē joprojām būs neaizsargātākas kā citas dalībvalstis sakarā ar tuvējās blakusvalstīs notiekošajiem konfliktiem; abas šīs valstis turpinās sasniegt vēl nebijuša apmēra migrantu plūsmas. Šie palielināta migrācijas spiediena ārējie faktori pievienojas esošajiem šo valstu patvēruma sistēmu strukturālajiem trūkumiem, vēl vairāk apdraudot to spēju adekvāti izturēt šo lielo spiedienu.

Tādēļ pašreizējie migrācijas notikumi Itālijā un Grieķijā ir unikāli, un pārslodze to spējai apstrādāt starptautiskās aizsardzības pieteikumus un nodrošināt pienācīgus uzņemšanas apstākļus un integrācijas perspektīvas personām, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, liek visām pārējām dalībvalstīm izrādīt solidaritāti.

Komisija rūpīgi sekos migrācijas plūsmu attīstībai arī attiecībā uz citām dalībvalstīm. Tādēļ nākotnē var uzsākt līdzīgus pasākumus attiecībā uz dalībvalstīm, kuras varētu saskarties ar ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums. Tas īpaši attiecas uz iespējamiem turpmākiem pasākumiem gadījumā, ja situācija Austrumukrainā pasliktinātos vēl vairāk.

ES iestādes un galvenie dalībnieki jau ir vispārēji pauduši viedokli šajā jautājumā. Eiropadome 2015. gada 23. aprīļa paziņojumā apņēmas izskatīt iespējas organizēt ārkārtas pārcelšanu uz brīvprātības principa starp visām dalībvalstīm. Eiropas Parlaments 2015. gada 28. aprīļa rezolūcijā aicināja Padomi nopietni apsvērt iespēju iedarbināt Līguma 78. panta 3. punktā paredzēto sistēmu.

Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos birojs (*UNHCR*)⁴ ir aicinājis ES izmantot solidaritātes instrumentus starp ES dalībvalstīm, lai atbalstītu īpaši Grieķiju un Itāliju, pārceļot jūrā izglābtos sīriešu bēgļus uz dažādām valstīm Eiropā, ievērojot taisnīgu sadalījuma sistēmu. Arī NVO sektors ir paudis viedokli par personu, kurām vajadzīga starptautiskā aizsardzība, pārcelšanas jautājumu⁵.

2. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

2.1. Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Priekšlikuma mērķis ir noteikt pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā par labu Itālijai, Grieķijai un Ungārijai, lai tās efektīvi varētu risināt problēmu ar pašreizējo trešo valstu valstspiederīgo ievērojamo pieplūdumu to teritorijās, kas pārslogo to patvēruma sistēmas.

Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ietver pagaidu atkāpi no Regulas (ES) Nr. 604/2013 13. panta 1. punktā noteiktā kritērija un procedūras etapiem, arī termiņiem, kas noteikti

⁴ *UNHCR* priekšlikumi, kā risināt pašreizējās un nākotnes problēmas ar patvēruma meklētājiem, bēgļiem un migrantiem, kuri Eiropā ieceļo pa jūru, 2015. gada marts, sk. <http://www.refworld.org/docid/55016ba14.html>.

⁵ Sk., piemēram, *ECRE* 10 punktu plānu cilvēku bojāejas novēršanai jūrā, 2015. gada 23. aprīlis: www.ecre.org.

minētās regulas 21., 22. un 29. pantā. Paliek spēkā Regulā (ES) Nr. 604/2013 noteiktās tiesiskās un procesuālās garantijas, tostarp tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, attiecībā uz pieteikumu iesniedzējiem, uz ko attiecas šis lēmums.

Saskaņā ar 78. panta 3. punktu pasākumiem, kurus var veikt kādas dalībvalsts labā, jābūt pagaidu pasākumiem. Vienlaikus, lai nodrošinātu to, ka veiktajiem pasākumiem ir reāla ietekme, un sniegtu patiesu atbalstu Itālijai, Grieķijai un Ungārijai, ļaujot tām pārvarēt migrantu pieplūduma problēmu, šo pasākumu piemērošanai nevajadzētu būt pārāk īsai. Tādēļ tiek ierosināts šajā priekšlikumā paredzētos pagaidu pasākumus piemērot 24 mēnešus no šā lēmuma spēkā stāšanās.

Šajā priekšlikumā paredzētie pagaidu pasākumi attiecas pirmkārt un galvenokārt uz tādu starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju, kuriem pirmšķietami nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, pārcelšanu no Itālijas, Grieķijas un Ungārijas uz pārējām dalībvalstīm.

Pārējās dalībvalstis, kas priekšlikumā definētas kā "pārcelšanas mērķa dalībvalstis", uzņemas atbildību par pārceļamās personas pieteikuma izskatīšanu. Pieteikuma izskatīšana tiks veikta saskaņā ar noteikumiem, kas izstrādāti Direktīvā 2011/95/ES un Direktīvā 2005/85/EK, un – no 2015. gada 20. jūlija – Direktīvā 2013/32/ES, ar ko aizstās Direktīvu 2005/85/EK. Uzņemšanas apstākļi tiks nodrošināti saskaņā ar noteikumiem, kas izstrādāti Direktīvā 2003/9/EK, un – no 2015. gada 20. jūlija – Direktīvā 2013/33/ES, ar ko aizstās Direktīvu 2003/9/EK.

Priekšlikumā noteikts skaitlisks mērķis attiecībā uz pieteikumu iesniedzēju pārcelšanu no Itālijas, Grieķijas un Ungārijas, proti, attiecīgi 15 600, 50 400 un 54 000 personas, un tā pielikumos ir trīs sadalījuma atslēgas, ar ko noteikts pieteikumu iesniedzēju skaits, kurus pārcels attiecīgi no Itālijas, Grieķijas un Ungārijas uz pārējām dalībvalstīm. Šis sadalījums starp Itāliju, Grieķiju un Ungāriju ir balstīts uz to gadījumu skaitu attiecīgo proporcionālo daudzumu šajās valstīs, kad to robežu nelikumīgi šķērsojušas personas, kurām nepārprotami nepieciešama starptautiskā aizsardzība. Ņemts vērā arī nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu skaita straujais pieaugums Ungārijā 2015. gadā, īpaši jūlijā un augustā, un Grieķijā 2015. gada jūlijā un augustā, kā arī pastāvīgi lielais skaits Itālijā šogad jūlijā un augustā. Tiek ierosināts, ka Itālija, Grieķija un Ungārija pašas nav pārcelšanas mērķa dalībvalstis. Kopējais skaits pieteikumu iesniedzēju (120 000), kuri būtu jāpārceļ no Itālijas, Grieķijas un Ungārijas, atbilst apmēram 62 % no kopējā to personu skaita, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība un kuras nelikumīgi ieceļojušas Itālijā un Grieķijā 2015. gada jūlijā un augustā un Ungārijā 2015. gadā. Īpaši attiecībā uz Ungāriju, tiek ierosināts pārcelt 54 000 starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju. Līdz šā gada jūlija beigām Ungārijā ir iesniegti 98 072 pieteikumi. Tādējādi šajā lēmumā ierosinātais pārcelšanas pasākums nodrošina taisnīgu sloga sadali starp Itāliju, Grieķiju un Ungāriju, no vienas puses, un pārējām dalībvalstīm, no otras puses.

Priekšlikumā paredzēts, ka, ja izņēmuma gadījumos dalībvalsts paziņo Komisijai, norādot pienācīgi pamatotus iemeslus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā noteiktajām Savienības pamatvērtībām, ka tā pagaidām pilnībā vai daļēji nespēj piedalīties pieteikumu iesniedzēju pārcelšanā viena gada laikposmā, alternatīvi tai būtu jāiemaksā finansiāls ieguldījums ES budžetā 0,002 % apmērā no IKP, kas segtu palīdzību, ar ko atbalsta visu pārējo dalībvalstu veiktos pasākumus krīzes situācijas novēršanai, un iespējamās sekas, ko izraisītu attiecīgās dalībvalsts nepiedalīšanās pārcelšanā. Ja attiecīgā dalībvalsts tikai daļēji piedalās pārcelšanā, minēto summu proporcionāli samazina. Minētā summa būtu jāpiešķir Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondam kā piešķirtie ieņēmumi.

Jānodrošina, lai nekādā pakāpē netiktu ietekmēta solidaritāte ar dalībvalstīm, kuras saskaras ar īpašu spiedienu attiecībā uz pārceļamo personu skaitu. Tāpēc saskaņā ar sadalījuma atslēgu noteiktie piešķirumi, kas tika paredzēti ikvienai dalībvalstij, kura ir iesniegusi paziņojumu, ko pieņēmusi Komisija, būtu jāpārdala pārējām dalībvalstīm.

Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus pārceļšanas īstenošanai gadījumos, kad viena vai vairākas dalībvalstis nepiedalās pieteikumu iesniedzēju pārceļšanā, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu. Pārbaudes procedūra būtu jāizmanto, pārdalot saskaņā ar sadalījuma atslēgu noteiktos piešķirumus, kas tika paredzēti dalībvalstij(-īm), kas nepiedalās, pārējām dalībvalstīm, ņemot vērā šādas pārdalīšanas būtisko ietekmi, kā minēts Regulas (ES) Nr. 182/2011 2. panta 1. punktā.

Šajā lēmumā noteiktās pārceļšanas procedūras darbības joma ir ierobežota divējādi.

Pirmkārt, tiek ierosināts piemērot šo lēmumu tikai tiem pieteikumu iesniedzējiem, kuriem pirmšķietami nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība. Priekšlikumā definēts, ka šādi pieteikumu iesniedzēji ir tie, kuriem ir valstspiederība, kam vidējais atzīšanas īpatsvars ES mērogā saskaņā ar Eurostat datiem pārsniedz 75 %.

Otrkārt, tiek ierosināts piemērot šo lēmumu vienīgi tiem pieteikumu iesniedzējiem, kuriem Itālija, Grieķija un Ungārija principā būtu atbildīgā valsts saskaņā ar Regulā (ES) Nr. 604/2013 definētajiem uzņemšanas kritērijiem. Tādējādi tiek nodrošināts, ka Regula (ES) Nr. 604/2013 paliek spēkā attiecībā uz Itālijā, Grieķijā un Ungārijā esošajiem pieteikumu iesniedzējiem, tostarp tiem, kam vidējais atzīšanas īpatsvars pārsniedz 75 %, attiecībā uz kuriem viens no minētajā regulā noteiktajiem objektīvajiem kritērijiem (piemēram, ģimenes locekļu esība citā dalībvalstī) norāda, ka atbildīga būtu cita dalībvalsts. Tādēļ šos pieteikumu iesniedzējus pārsūtīs uz pārējām dalībvalstīm saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013, nevis ar šajā priekšlikumā paredzētajiem pagaidu pasākumiem. Vienlaikus Regula (ES) Nr. 604/2013 paliek spēkā arī attiecībā uz personām, kuras nav pārceltas atbilstoši šai shēmai un kuras pārējās dalībvalstis var nosūtīt atpakaļ uz Itāliju vai Ungāriju. Šajā ziņā stāvoklis saistībā ar Grieķiju atšķiras — *status quo* ir tāds, ka dalībvalstis ir apturējušas pārsūtīšanu atbilstīgi Dublīnas procedūrai uz Grieķiju, īstenojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu lietā *M.S.S.* pret Beļģiju un Grieķiju, kam sekoja Eiropas Savienības Tiesas spriedums lietā *N.S.* pret Apvienoto Karalisti, kurā tika apstiprināti sistēmiski trūkumi Grieķijas patvēruma procedūrā un patvēruma meklētāju uzņemšanas apstākļos.

Priekšlikumā ir noteikta vienkārša pārceļšanas procedūra, lai nodrošinātu attiecīgo personu ātru pārsūtīšanu uz pārceļšanas mērķa dalībvalsti. Katra dalībvalsts izvēlas valsts kontaktpunktu šā lēmuma īstenošanai un paziņo to pārējām dalībvalstīm un Eiropas Patvēruma atbalsta birojam (ESAO).

Dalībvalstis regulāri norāda, cik pieteikumu iesniedzējus var pārcelt uz to teritoriju. Itālija, Grieķija un Ungārija ar ESAO atbalstu un vajadzības gadījumā ar dalībvalstu sadarbības koordinātoru atbalstu uz šīs informācijas pamata nosaka, kurus pieteikumu iesniedzējus varētu pārcelt uz pārējām dalībvalstīm. Priekšroka būtu dodama mazāk aizsargātiem pieteikumu iesniedzējiem. Pēc tam, kad saņemts pārceļšanas mērķa dalībvalsts apstiprinājums, oficiāls lēmums par pieteikuma iesniedzēja pārceļšanu jāpieņem Itālijai, Grieķijai vai Ungārijai un jāpaziņo pieteikuma iesniedzējam. Priekšlikumā norādīts, ka pieteikumu iesniedzējus, no kuriem atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 603/2013 9. pantā izklāstītajām saistībām jāpaņem pirkstu

nospietumi, nepārceļ, ja tas nav izdarīts. Tāpat priekšlikumā noteikts, ka dalībvalstis saglabā tiesības atteikties pārcelt pieteikuma iesniedzēju, ja ir bažas par valsts drošību vai sabiedrisko kārtību. Priekšlikumā paredzēts, ka visi procedūras etapi jāveic iespējami drīz un ka pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšanai jebkurā gadījumā jānotiek ne vēlāk kā mēnesi pēc tam, kad pārcelšanas mērķa dalībvalsts norādījusi, cik pieteikumu iesniedzējus varētu nekavējoties pārcelt, ar iespēju pārcelšanas mērķa dalībvalstij pamatotu iemeslu dēļ šo termiņu pagarināt vēl par divām nedēļām vai Itālijai, Grieķijai un Ungārijai — par četrām nedēļām, ja ir pamatoti praktiski šķēršļi.

Papildus pārcelšanai priekšlikumā noteikti citi atbalsta pasākumi, kas Itālijai, Grieķijai un Ungārijai tiks sniegti uz vietas. Tajā jo īpaši paredzēts palielināt citu dalībvalstu sniegto atbalstu Itālijai, Grieķijai un Ungārijai, to koordinējot ESAO un citām attiecīgajām aģentūrām. Mērķis ir palīdzēt šīm trim dalībvalstīm jo īpaši izvērtēšanā un sākotnējos pieteikumu apstrādes posmos, kā arī šajā priekšlikumā noteiktās pārcelšanas procedūras īstenošanā (sevišķi informācijas un īpašas palīdzības sniegšanā attiecīgajām personām un ar praktiskiem jautājumiem pārsūtīšanas organizēšanā).

Tāpat priekšlikumā atgādināts par pienākumu Itālijai un Grieķijai atjaunināt un noteikts pienākums Ungārijai iesniegt Komisijai ceļvedi, kurā būtu izklāstīti adekvāti pasākumi patvēruma, sākotnējās uzņemšanas un atpakaļnosūtīšanas jomā, ar kuriem tiktu stiprināta šo valstu sistēmu jauda, kvalitāte un efektivitāte šajās jomās, kā arī pasākumi šā lēmuma pienācīgai piemērošanai. Priekšlikumā paredzēta iespēja Komisijai konkrētos apstākļos apturēt lēmuma piemērošanu.

Priekšlikumā iekļautas īpašas garantijas un pienākumi pieteikumu iesniedzējiem, kuri ir pārceļami uz citu dalībvalsti. Tajā noteiktas tiesības saņemt informāciju par pārcelšanas procedūru, tiesības saņemt pārcelšanas lēmumu, kurā jābūt norādītai pārcelšanas mērķa dalībvalstij, un tiesības tikt pārceltam uz vienu pārcelšanas mērķa dalībvalsti kopā ar ģimenes locekļiem. Tāpat priekšlikumā atgādināts par pienākumu pirmām kārtām ņemt vērā bērna intereses, lemjot par pārcelšanas mērķa dalībvalsti. Tas cita starpā nozīmē — ja pārceļamais pieteikuma iesniedzējs ir nepavadīts nepilngadīgais, Itālijai, Grieķijai un Ungārijai ir pienākums to norādīt pārējām dalībvalstīm un kopā ar dalībvalsti, kura izrādījusi interesi uzņemt šo nepilngadīgo, nodrošināt, ka pirms pārcelšanas tiek izvērtētas bērna intereses saskaņā ar ANO Bērna tiesību komitejas Vispārīgo norādījumu Nr. 14 (2013) par to, ka bērnam ir tiesības uz to, lai vienmēr tiktu ievērotas viņa intereses⁶. Priekšlikumā atgādināts, kādas sekas iestājas, ja pieteikumu iesniedzēji vai starptautiskās aizsardzības saņēmēji, kas ir bijuši iekļauti pārcelšanas shēmā atbilstīgi patlaban piemērojamajiem ES tiesību aktiem, pārvietojas tālāk, proti, ja viņi bez atļaujas ieceļo citas dalībvalsts, kura nav atbildīgā dalībvalsts, teritorijā (šajā gadījumā atbildīgā dalībvalsts ir pārcelšanas mērķa dalībvalsts).

Priekšlikumā atgādināta iespēja, ka Padome atbilstīgi Līguma 78. panta 3. punktam, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu un apspriežoties ar Eiropas Parlamentu, var pieņemt pagaidu pasākumus kādas citas dalībvalsts labā, izņemot Itāliju, Grieķiju un Ungāriju, ja tā saskartos ar līdzīgu ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums. Tas varētu kļūt nepieciešams īpaši gadījumā, ja situācija Austrumukrainā pasliktināsies vēl vairāk. Priekšlikumā paredzēts, ka šādi pasākumi vajadzības gadījumā var ietvert šajā lēmumā paredzēto attiecīgās dalībvalsts pienākumu atcelšanu.

Priekšlikumā noteikts, ka par šajā lēmumā paredzētajiem pārcelšanas pasākumiem varēs saņemt finansiālu atbalstu no Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda (AMIF), kas izveidots ar Regulu (ES) Nr. 516/2014. Šim nolūkam pārcelšanas mērķa dalībvalstis saņems

6

http://www2.ohchr.org/English/bodies/crc/docs/GC/CRC_C_GC_14_ENG.pdf.

vienreizēju maksājumu EUR 6000 apmērā par katru starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju, kas pārcelts no Itālijas, Grieķijas un Ungārijas atbilstīgi šim lēmumam. Šis finansiālais atbalsts tiks sniegts, piemērojot procedūras, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 516/2014 18. pantā. Attiecībā uz pārsūtīšanas izmaksām priekšlikumā paredzēts, ka Itālija, Grieķija un Ungārija saņems vienreizēju maksājumu EUR 500 apmērā par katru personu, kas pārcelta no to teritorijas.

Priekšlikumā ir noteikts, ka Komisija reizi sešos mēnešos ziņo Padomei par šā lēmuma īstenošanu, kā arī par ceļvežu īstenošanu, pamatojoties uz Itālijas, Grieķijas un Ungārijas sniegto informāciju.

Visbeidzot, priekšlikumā norādīts, ka šo lēmumu piemēro personām, kuras Itālijas, Grieķijas un Ungārijas teritorijā ieceļojušas no šā lēmuma spēkā stāšanās datuma. Lēmums tiks piemērots arī attiecībā uz pieteikumu iesniedzējiem, kuri būs ieradušies minēto dalībvalstu teritorijā vienu mēnesi pirms šā lēmuma stāšanās spēkā.

2.2. Juridiskais pamats

Šā Padomes lēmuma priekšlikuma juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 78. panta 3. punkts.

Saskaņā ar LESD pievienoto Protokolu Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās atbilstīgi LESD trešās daļas V sadaļai ierosināto pasākumu pieņemšanā Padomē. Apvienotā Karaliste un Īrija trīs mēnešu laikā no priekšlikuma vai iniciatīvas iesniegšanas vai jebkurā laikā pēc to pieņemšanas var paziņot Padomei, ka tās vēlas līdzdarboties ierosināto pasākumu pieņemšanā un piemērošanā.

Saskaņā ar LESD pievienoto Protokolu Nr. 22 par Dānijas nostāju Dānija nepiedalās atbilstīgi LESD trešās daļas V sadaļai ierosināto pasākumu pieņemšanā Padomē. Dānija saskaņā ar tās konstitucionālajām prasībām jebkurā laikā var paziņot pārējām dalībvalstīm, ka tā vēlas pilnībā piemērot visus attiecīgos pasākumus, kas pieņemti, pamatojoties uz LESD trešās daļas V sadaļu.

Eiropas Kopiena ir noslēgusi nolīgumus ar Islandi, Norvēģiju, Šveici un Lihtenšteinu, tām kļūstot par asociētajām valstīm Dublīnas/*EURODAC aquis* (Regula (EK) Nr. 343/2003, kuru aizstāj Regula (ES) Nr. 604/2013, un Regula (EK) Nr. 2725/2000, kura tiks aizstāta ar Regulu (ES) Nr. 603/2014). Šis priekšlikums neietekmē Dublīnas/*EURODAC aquis*, tādēļ asociētajām valstīm nav pienākuma ziņot Komisijai par to, vai tās pēc šā lēmuma pieņemšanas Padomē to pieņem. Asociētās valstis tomēr var lemt brīvprātīgi piedalīties ar šo lēmumu noteiktajos pagaidu pasākumos.

2.3. Subsidiaritātes princips

LESD V sadaļā "Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa" dažas pilnvaras šajos jautājumos tiek piešķirtas Eiropas Savienībai. Šīs pilnvaras ir jāīsteno saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantu, proti, ja un ciktāl dalībvalstis nevar pietiekami labi īstenot paredzētās darbības mērķus un tādēļ ierosinātās darbības mēroga vai seku dēļ tie ir labāk sasniedzami Eiropas Savienības līmenī.

Ārkārtas situācija, kas radusies sakarā ar pēkšņu trešo valstu valstspiederīgo pieplūdumu Itālijā, Grieķijā un Ungārijā, kā aprakstīts iepriekš, ievērojami pārslogo šo valstu patvēruma sistēmas un resursus. Tādējādi var tikt skartas citas dalībvalstis, ja šīs personas pārvietojas tālāk no Itālijas, Grieķijas un Ungārijas uz tām. Skaidrs, ka atsevišķu dalībvalstu rīcība nevar

pienācīgi atrisināt kopīgās problēmas, ar kurām šajā jomā saskaras visas dalībvalstis. Tādēļ šajā jomā ir nepieciešama ES rīcība.

2.4. Proporcionalitātes princips

Dažādie finanšu un operatīvie pasākumi, ko Itālijas, Grieķijas un Ungārijas patvēruma sistēmu atbalstam līdz šim veikusi Eiropas Komisija un EASO, nav izrādījušies pietiekami, lai novērstu pašreizējo krīzes situāciju minētajās dalībvalstīs. Ņemot vērā iepriekš aprakstītā pieplūduma radītās problēmas neatliekamību un nopietnību, izvēle veikt turpmāku rīcību ES līmenī nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu mērķi, proti, efektīvi risināt radušos situāciju. Priekšlikumā paredzēts divu gadu laikā pārcelt no Itālijas, Grieķijas un Ungārijas uz pārējām dalībvalstīm attiecīgi 15 600, 50 400 un 54 000 pieteikumu iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība. Balstoties uz statistikas datiem par 2015. gada jūliju un augustu attiecībā uz Itāliju un Grieķiju un visu 2015. gadu attiecībā uz Ungāriju, pārceļamo personu daudzums no visām personām, kas nelikumīgi šķērsojušas Itālijas, Grieķijas un Ungārijas robežu, ir 36 % attiecīgi Itālijai, Grieķijai un Ungārijai.

Pārējie trešo valstu valstspiederīgie, kas ir vai nav iesnieguši starptautiskās aizsardzības pieteikumu, netiks iekļauti pārcelšanas shēmā, un par viņiem joprojām būs atbildīga Itālija, Grieķija vai Ungārija, vai valsts, kura ir noteikta kā atbildīgā dalībvalsts saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013. Vienlaikus pārcelšanas mērķa dalībvalstu sniegtais atbalsts Itālijai, Grieķijai un Ungārijai ir saistīts ar to, ka šīs trīs dalībvalstis atjaunina vai iesniedz un Komisija pārrauga ceļvežus, kuros iekļauti konkrēti pasākumi, ko Itālija, Grieķija un Ungārija veiks, lai nodrošinātu, ka, tuvojoties šajā priekšlikumā paredzētās pārcelšanas procedūras piemērošanas termiņa beigām, šo valstu patvēruma un migrācijas sistēmas spēš labāk darboties īpaša spiediena apstākļos.

2.5. Ietekme uz pamattiesībām

Ieviešot pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā par labu Itālijai, Grieķijai un Ungārijai, tiks aizsargātas pieteikumu iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, pamattiesības, kas noteiktas ES Pamattiesību hartā ("harta").

Jo īpaši, nodrošinot attiecīgajām personām ātru piekļuvi pienācīgai procedūrai, ar ko piešķir starptautisko aizsardzību, šā lēmuma mērķis ir aizsargāt tiesības uz patvērumu un nodrošināt neizraidīšanas principa ievērošanu, kā paredzēts hartas 18. un 19. pantā. Turklāt, nodrošinot attiecīgo personu pārsūtīšanu uz dalībvalsti, kura spēj tām nodrošināt pienācīgus uzņemšanas apstākļus un integrācijas perspektīvas, šā lēmuma mērķis ir nodrošināt, ka tiek pilnībā ievērotas tiesības uz cieņu un aizsardzību pret spīdzināšanu, necilvēcīgu vai pazemojošu izturēšanos un sodīšanu, kā paredzēts hartas 1. un 4. pantā. Tāpat šā lēmuma mērķis ir aizsargāt bērna tiesības saskaņā ar hartas 24. pantu un tiesības uz ģimenes vienotību saskaņā ar hartas 7. pantu.

2.6. Ietekme uz budžetu

Priekšlikums rada papildus izmaksas ES budžetā par kopējo summu EUR 780 000 000.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas, Grieķijas un Ungārijas labā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

- (1) Līguma 78. panta 3. punktā noteikts – ja viena vai vairākas dalībvalstis saskaras ar ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome pēc Komisijas priekšlikuma var paredzēt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts vai dalībvalstu labā.
- (2) Saskaņā ar Līguma 80. pantu uz Savienības politiku robežpārbaužu, patvēruma un imigrācijas jomā un tās īstenošanu būtu jāattiecas solidaritātes principam un atbildības, tostarp tās finansiālo seku, taisnīga sadalījuma principam dalībvalstu starpā, bet Savienības aktos, kas pieņemti šajā jomā, jāiekļauj atbilstīgi pasākumi, lai šis princips stātos spēkā.
- (3) Nesenā krīzes situācija Vidusjūras reģionā lika Savienības iestādēm nekavējoties apzināties ārkārtējās migrantu plūsmas šajā reģionā un mudināja īstenot konkrētus solidaritātes pasākumus attiecībā uz priekšposteņa dalībvalstīm. Jo īpaši ārlietu un iekšlietu ministru kopīgajā sanāksmē 2015. gada 20. aprīlī Eiropas Komisija iepazīstināja ar desmit punktu plānu, kas paredz nekavējoties veicamus pasākumus reakcijai uz šo krīzi, tostarp apņemšanos izskatīt iespējas saistībā ar ārkārtas pārcelšanas mehānismu.
- (4) Eiropadome 2015. gada 23. aprīļa secinājumos cita starpā nolēma pastiprināt iekšējo solidaritāti un atbildību un apņēmas jo īpaši palielināt ārkārtas palīdzību priekšposteņa dalībvalstīm un izskatīt iespējas organizēt ārkārtas pārcelšanu uz brīvprātības principa starp visām dalībvalstīm, kā arī izvietot Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (ESAO) vienības priekšposteņa dalībvalstīs, lai varētu kopā apstrādāt starptautiskās aizsardzības pieteikumus, tostarp veikt reģistrāciju un paņemt pirkstu nospiedumus.
- (5) Eiropas Parlaments 2015. gada 28. aprīlī atkārtoti norādīja, ka Savienībai, reaģējot uz nesenajām traģēdijām Vidusjūrā, jārīkojas solidāri, taisnīgi jāsadala atbildība un jāpastiprina centieni šajā jomā iepretim dalībvalstīm, kuras uzņem vislielāko skaitu bēgļu un starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju absolūtos skaitļos vai proporcionāli.
- (6) Eiropadome 2015. gada 25. un 26. jūnija sanāksmē cita starpā nolēma, ka paralēli būtu jāpievēršas trim galvenajiem rīcības virzieniem: pārcelšana/pārmitināšana, atgriešana/atpakaļuzņemšana/reintegrācija un sadarbība ar izcelsmes un tranzīta

valstīm. Konkrētāk, ņemot vērā pašreizējo ārkārtas situāciju un apņemšanos stiprināt solidaritāti un atbildību, Eiropadome vienojās divu gadu laikā no priekšposteņa valstīm Itālijas un Grieķijas uz citām dalībvalstīm pagaidu un izņēmuma kārtā pārcelt 40 000 personu, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, pārcelšanā iesaistot visas dalībvalstis. Tā aicināja ātri pieņemt Padomes lēmumu šajā sakarā un secināja, ka šajā nolūkā dalībvalstīm būtu konsensa ceļā jāvienojas par šādu personu sadalījumu, atspoguļojot dalībvalstu konkrētās situācijas.

- (7) Konkrētās dalībvalstu situācijas izriet jo īpaši no migrācijas plūsmām citos ģeogrāfiskajos reģionos, piemēram, no Rietumbalkānu migrācijas ceļa.
- (8) Vairākas dalībvalstis 2014. gadā saskārās ar migrantu, kas ierodas to teritorijās, tostarp starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju, kopskaita ievērojamu pieaugumu, un dažas dalībvalstis joprojām ar to saskaras 2015. gada pirmajos mēnešos. Vairākām dalībvalstīm Eiropas Komisija sniedza ārkārtas finanšu palīdzību un ESAO operatīvo atbalstu, lai palīdzētu tām pārvarēt šo problēmu.
- (9) No tām dalībvalstīm, kuras izjūt īpašu spiedienu, ņemot vērā nesenos traģiskos notikumus Vidusjūrā, jo īpaši Itālija un Grieķija, un pēdējā laikā arī Ungārija saskaras ar nebijuša apmēra migrantu plūsmām, kuri ierodas šo valstu teritorijās, radot ievērojamu spiedienu migrācijas un patvēruma sistēmām; starp šiem migrantiem ir pieteikumu iesniedzēji, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība.
- (10) Padome 2015. gada 20. jūlijā vienojās par vispārēju pieeju attiecībā uz lēmuma projektu, ar kuru izveido pagaidu un ārkārtas mehānismu to personu pārcelšanai no Itālijas un Grieķijas uz citām dalībvalstīm, kurām ir nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība. Tajā pašā dienā, apsverot konkrētus apstākļus dalībvalstīs, vienprātīgi tika pieņemta Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju rezolūcija par 40 000 personu, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, pārcelšanu no Grieķijas uz Itāliju. Divu gadu laikposmā 24 000 personas tiks pārceltas no Itālijas un 16 000 personas tiks pārceltas no Grieķijas.
- (11) Pēdējās nedēļās pie dienviņu ārējām sauszemes un jūras robežām ir atkal strauji pieaudzis migrācijas spiediens, un, pieaugot to migrantu skaitam, kuri ierodas Grieķijā, migrācijas plūsma turpina pārvietoties no Vidusjūras reģiona centrālās daļas uz Vidusjūras reģiona austrumu daļu un pa Rietumbalkānu maršrutu virzienā uz Ungāriju. Ņemot vērā šo situāciju, ir pamatota nepieciešamība ieviest papildu pagaidu pasākumus Itālijā un Grieķijā, kā arī jaunus pasākumus Ungārijā, kas paredzēti, lai mazinātu spiedienu patvēruma jomā.
- (12) Saskaņā ar datiem, ko apkopojusi Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadība pie ārējām robežām (*Frontex*), 2015. gada pirmajos astoņos mēnešos Vidusjūras centrālā un austrumu daļa ir bijusi galvenā nelikumīgas robežšķērsošanas vieta Savienībā. Kopš gada sākuma aptuveni 116 000 migrantu ir nelegāli ieceļojuši Itālijā (tostarp aptuveni 10 000 nelegālo migrantu, kurus ir reģistrējušas vietējās iestādes, taču šie dati vēl ir jāapstiprina ar *Frontex* datiem). Šā gada maijā un jūnijā *Frontex* atklāja 34 691 nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu un jūlijā un augustā – 42 356 gadījumu, kas ir pieaugums par 20 %. Liels pieaugums bija vērojams 2015. gadā Grieķijā, kur nelegālo migrantu skaits pārsniedza 211 000 (tostarp aptuveni 28 000 nelegālo migrantu, kurus ir reģistrējušas vietējās iestādes, taču šie dati vēl ir jāapstiprina ar *Frontex* datiem). Šā gada maijā un jūnijā *Frontex* atklāja 53 624 nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu un jūlijā un augustā – 137 000 gadījumu, kas ir pieaugums par 250 %. Ungārijā 2015. gada pirmajos astoņos mēnešos tika atklāti vairāk nekā 145 000 nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu (tostarp aptuveni 3000 nelegālo migrantu, kurus ir

reģistrējušas vietējās iestādes, taču šie dati vēl ir jāapstiprina ar *Frontex* datiem). Šā gada maijā un jūnijā *Frontex* atklāja 53 642 nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu un jūlijā un augustā – 78 472 gadījumu, kas ir pieaugums par 150 %. Ievērojama daļa no kopējā nelikumīgo migrantu skaita šajos reģionos ietvēra migrantus ar tādu valstspiederību, kam saskaņā ar *Eurostat* datiem ir bijis liels atzīšanas īpatsvars Savienības mērogā.

- (13) Atbilstīgi *Eurostat* un *EASO* datiem Itālijā no 2015. gada janvāra līdz jūnijam starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedza 39 183 personas salīdzinājumā ar 30 755 personām tādā pašā laikposmā 2014. gadā (proti, pieaugums par 27 %). Līdzīgs pieteikumu skaita pieaugums bija vērojams Grieķijā – 7475 pieteikumu iesniedzēji (proti, pieaugums par 30 %). Ungārijā 2015. gada pirmajā pusgadā bija vērojams ļoti straujš pieaugums salīdzinājumā ar to pašu laikposmu 2014. gadā: no 2015. gada janvārim līdz jūlijam 98 072 personas ir iesniegušas starptautiskās aizsardzības pieteikumu, bet tādā pašā laikposmā 2014. gadā – 7055 pieteikumu. Tas atbilst pieaugumam 1290 % apmērā.
- (14) Līdz šim migrācijas un patvēruma politikas ietvaros ir veikta virkne pasākumu, lai atbalstītu Itāliju un Grieķiju, tostarp sniedzot tām ievērojamu ārkārtas palīdzību un *EASO* operatīvo atbalstu. Itālija un Grieķija ir bijušas otrais un trešais lielākais saņēmējs finansējumam, kas tika piešķirts 2007.–2013. gadā vispārīgajā programmā “Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība” (*SOLID*), un saņēma arī ievērojamu ārkārtas finansējumu. Itālija un Grieķija joprojām ir galvenās saņēmējas no Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda (*AMIF*) 2014.–2020. gadā. Laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam Ungārija saņēma 25,5 miljonus euro no *SOLID* fondiem, tostarp ārkārtas palīdzību, un 2014.–2020. gadā saņems vairāk nekā 64 miljonus euro *AMIF* un Iekšējās drošības fonda (“Robežas”) ietvaros. Turklāt abu fondu ietvaros būtiska ārkārtas palīdzība Ungārijai jau tika piešķirta 2014. un 2015. gadā.
- (15) Ņemot vērā pašreizējo nestabilitāti un konfliktus Itālijas un Grieķijas tiešā tuvumā un sekas, ko migrācijas plūsmas rada Ungārijā, šo valstu migrācijas un patvēruma sistēmas turpinās izjust ievērojamu un palielinātu spiedienu, un lielai daļai migrantu varētu būt vajadzīga starptautiskā aizsardzība. Tas liecina, ka ir noteikti jāizrāda solidaritāte Itālijai, Grieķijai un Ungārijai un līdz šim to atbalstam veiktie pasākumi jāpapildina ar pagaidu pasākumiem patvēruma un migrācijas jomā.
- (16) Ir jāatgādina, ka lēmums, ar kuru izveido pagaidu un ārkārtas mehānismu to personu pārceļšanai no Itālijas un Grieķijas uz citām dalībvalstīm, kurām ir nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība [*datums*] nosaka pienākumu Itālijai un Grieķijai izstrādāt strukturālus risinājumus, ar ko risina ārkārtas spiedienus uz to patvēruma un migrācijas sistēmām, izveidojot noturīgu un stratēģisku sistēmu, lai reaģētu uz krīzes situāciju un pastiprinātu notiekošo reformu procesu šajās jomās. Ņemot vērā minēto lēmumu, būtu jāpielāgo ceļveži, ko šim nolūkam drīz iesniegs Itālija un Grieķija. Tāpat Ungārijai šā lēmuma spēkā stāšanās dienā būtu jāiesniedz Komisijai ceļvedis, kurā būtu ietverti pienācīgi pasākumi patvēruma, sākotnējās uzņemšanas un atgriešanas jomā, lai stiprinātu šīs valsts sistēmas kapacitāti, kvalitāti un efektivitāti šajās jomās, kā arī pasākumi, ar kuriem nodrošina šā lēmuma pienācīgu īstenošanu, lai Ungārija pēc šā lēmuma piemērošanas termiņa beigām varētu labāk pārvaldīt iespējamu migrantu pieplūduma palielinājumu tās teritorijā.
- (17) Paturot prātā to, ka Eiropadome vienojās par virkni savstarpēji saistītu pasākumu, Komisijai būtu jāuztic pilnvaras apturēt (attiecīgā gadījumā un kad attiecīgajai

dalībvalstij ir bijusi iespēja izklāstīt savu viedokli) šā lēmuma piemērošanu uz noteiktu laiku, ja Itālija, Grieķija un Ungārija neievēro savas saistības šajā sakarā.

- (18) Ja kāda dalībvalsts saskartos ar līdzīgu ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome, pamatojoties uz Līguma 78. panta 3. punktu, pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts labā.
- (19) Šādi pasākumi vajadzības gadījumā var ietvert šajā lēmumā paredzēto attiecīgās dalībvalsts pienākumu apturēšanu. Tiek pienācīgi ņemts vērā fakts, ka Ungārija nebija uzņēmusies pienākumus saskaņā ar (2015. gada [datums]) lēmumu, ar kuru izveido pagaidu un ārkārtas mehānismu to personu pārcelšanai no Itālijas un Grieķijas uz citām dalībvalstīm, kurām ir nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, un tādējādi ar šo lēmumu nav nepieciešams oficiāli apturēt tās dalību saistībā ar minētā lēmuma 9. pantu.
- (20) Saskaņā ar Līguma 78. panta 3. punktu Itālijas, Grieķijas un Ungārijas labā paredzētajiem pasākumiem būtu jābūt pagaidu pasākumiem. 24 mēneši ir samērīgs termiņš, lai nodrošinātu, ka šajā lēmumā paredzētajiem pasākumiem ir patiesa ietekme, atbalstot Itāliju un Grieķiju to problēmu risināšanā, kas saistītas ar ievērojamām migrantu plūsmām šo valstu teritorijās.
- (21) Pasākumi pārcelšanai no Itālijas, Grieķijas un Ungārijas, kā izklāstīts šajā lēmumā, ietver pagaidu atkāpi no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013⁷ 13. panta 1. punktā paredzētā noteikuma, saskaņā ar kuru Itālija, Grieķija un Ungārija citādi būtu atbildīgas par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, pamatojoties uz minētās regulas III nodaļā noteikto kritēriju, kā arī pagaidu atkāpi no procedūras etapiem, tostarp termiņiem, kas noteikti minētās regulas 21., 22. un 29. pantā. Joprojām ir piemērojami pārējie Regulas (ES) Nr. 604/2013 noteikumi, tostarp īstenošanas noteikumi, kas paredzēti Komisijas Regulā (EK) Nr. 1560/2013 un Komisijas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 118/2014, kā arī tur ietvertie noteikumi par pārsūtītājas dalībvalsts pienākumu segt izmaksas, kas nepieciešamas pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšanai uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti, un par sadarbību saistībā ar pārsūtīšanu starp dalībvalstīm, kā arī par informācijas nosūtīšanu, izmantojot *DubliNet* elektroniskās komunikācijas tīklu. Šajā lēmumā ir paredzēta arī atkāpe attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēja piekrišanu, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 516/2014 7. panta 2. punktā.⁸

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 180, 29.6.2013., 31. lpp.).

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Regula (ES) Nr. 516/2014, ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, groza Padomes Lēmumu 2008/381/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumus Nr. 573/2007/EK un Nr. 575/2007/EK un Padomes Lēmumu 2007/435/EK (OV L 150, 20.5.2014., 168. lpp.).

- (22) Pārcelšanas pasākumi neatbrīvo dalībvalstis no pienākuma pilnībā piemērot Regulas (ES) Nr. 604/2013 noteikumus, ietverot tos, kuri saistīti ar ģimenes atkalapvienošanos, nepavadītu nepilngadīgo īpašu aizsardzību, un klauzulas par rīcības brīvību humānu apsvērumu dēļ.
- (23) Bija jāizdara izvēle attiecībā uz kritērijiem, kas jāpiemēro, lemjot, kurus un cik pieteikumu iesniedzējus pārcelt no Itālijas, Grieķijas un Ungārijas, neskarot valsts līmeņa lēmumus par patvēruma pieteikumiem. Ir izstrādāta skaidra un darboties spējīga sistēma, pamatojoties uz to, cik (pēc *Eurostat* datiem, izmantojot visjaunākos pieejamos statistikas datus) gadījumos (vidēji) no visiem lēmumiem, kas tiek pieņemti pirmajā instancē Savienībā attiecībā uz pieteikumiem starptautiskās aizsardzības saņemšanai, tiek piešķirta starptautiskā aizsardzība pirmajā instancē Savienības līmenī. No vienas puses, šim sliekšnim būtu maksimāli jānodrošina, ka visi pieteikumu iesniedzēji, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, varētu pilnībā un ātri izmantot savas tiesības uz aizsardzību pārcelšanas mērķa valstī. No otras puses, tam būtu maksimāli jānovērš, ka pieteikumu iesniedzēji, kuri, iespējams, uz pieteikumu saņems negatīvu atbildi, netiek pārcelti uz citu dalībvalsti, tādējādi nelikumīgi pagarinot savu uzturēšanos Savienībā. Šajā lēmumā būtu jāizmanto 75 % sliekšnis, kas noteikts, pamatojoties uz jaunākajiem pieejamajiem atjauninātiem *Eurostat* ceturkšņa datiem par lēmumiem pirmajā instancē.
- (24) Pagaidu pasākumi ir paredzēti, lai Itālijā, Grieķijā un Ungārijā mazinātu ievērojamo spiedienu patvēruma jomā, jo īpaši, pārcēlot ievērojamo skaitu pieteikumu iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība un kuri ir iecerējuši Itālijā, Grieķijā un Ungārijā pēc šā lēmuma piemērošanas dienas. Ņemot vērā trešo valstu valstspiederīgo kopējo skaitu, kuri 2015. gadā nelikumīgi iecerējuši Itālijā, Grieķijā un Ungārijā, un to personu skaitu, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, no Itālijas, Grieķijas un Ungārijas kopumā būtu jāpārceļ 120 000 pieteikumu iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība. Tas ir apmēram 62 % no kopējā trešo valstu valstspiederīgo skaita, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība un kuri nelikumīgi iecerējuši Itālijā un Grieķijā 2015. gada jūlijā un augustā, kā arī Ungārijā visa 2015. gada laikā. Šis ierosinātais pārcelšanas pasākums nodrošina taisnīgu sloga sadali starp Itāliju, Grieķiju un Ungāriju, no vienas puses, un pārējām dalībvalstīm, no otras puses, ņemot vērā pieejamos kopējos skaitļus par 2015. gadu attiecībā uz robežu nelikumīgu šķērsošanu. Salīdzinot šos skaitļus attiecībā uz Itāliju, Grieķiju un Ungāriju, 13 % no minētajiem pieteikumu iesniedzējiem ir jāpārceļ no Itālijas, 42 % no Grieķijas un 45 % no Ungārijas.
- (25) To pieteikumu iesniedzēju, kuriem ir nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, pārcelšanai jānotiek, pamatojoties uz I un II pielikumā noteikto sadalījuma atslēgu. Ierosinātajai sadalījuma atslēgai būtu jābalstās uz a) iedzīvotāju skaitu (40 % svērums), b) kopējo IKP (40 % svērums), c) patvēruma pieteikumu vidējo skaitu uz 1 miljonu iedzīvotāju no 2010. līdz 2014. gadam⁹ (10 % svērums, ar 30 % sliekšni iedzīvotāju skaita un IKP ietekmei uz sadalījuma atslēgu, lai izvairītos no nesamērīgas ietekmes) un d) bezdarba līmeni (10 % svērums; ar 30 % sliekšni iedzīvotāju skaita un IKP ietekmei uz sadalījuma atslēgu, lai izvairītos no nesamērīgas ietekmes). Šā lēmuma I un II pielikumā noteiktajā sadalījuma atslēgā ņemts vērā tas, ka dalībvalstis, no kurām tiks veikta pārcelšana, nebūtu jāņem vērā pie pārcelšanas mērķa valstīm.

⁹

Attiecībā uz Horvātiju tiek ņemts vērā 2013.–2014. gada laikposms.

- (26) Ja izņēmuma gadījumos dalībvalsts paziņo Komisijai, norādot pienācīgi pamatotus iemeslus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā noteiktajām Savienības pamatvērtībām, ka tā pagaidām pilnībā vai daļēji nespēj piedalīties pieteikumu iesniedzēju pārcelšanā viena gada laikposmā, alternatīvi tai būtu jāiemaksā finansiāls ieguldījums ES budžetā 0,002 % apmērā no IKP, kas segtu palīdzību, ar ko atbalsta visu pārējo dalībvalstu veiktos pasākumus krīzes situācijas novēršanai, un iespējamās sekas, ko izraisītu attiecīgās dalībvalsts nepiedalīšanās pārcelšanā. Ja dalībvalsts daļēji piedalās pārcelšanā, šī summa būtu proporcionāli jāsamazina. Šī summa būtu jāpiešķir Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondam kā piešķirtie ieņēmumi.
- (27) Jānodrošina, ka netiek ietekmēts solidaritātes līmenis attiecībā uz dalībvalstīm, kas saskaras ar vislielāko spiedienu saistībā ar pārceļamo personu skaitu. Tāpēc pārējām dalībvalstīm būtu jāpārdala tie saskaņā ar sadalījuma atslēgu aprēķinātie piešķirumi, kas tika paredzēti dalībvalstij, kura ir iesniegusi paziņojumu, ko Komisija pieņēmusi.
- (28) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus pārcelšanas īstenošanai gadījumā, ja viena vai vairākas dalībvalstis nepiedalās pieteikumu iesniedzēju pārcelšanā, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras būtu īstenojamas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu¹⁰.
- (29) Pārbaudes procedūra būtu jāizmanto, pārdalot saskaņā ar sadalījuma atslēgu noteiktos piešķirumus, kas tika paredzēti dalībvalstij(-īm), kas nepiedalās, pārējām dalībvalstīm, ņemot vērā šādas pārdalīšanas būtisko ietekmi, kā minēts Regulas (ES) Nr. 182/2011 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā.
- (30) Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonds (*AMIF*), kas izveidots ar Regulu (ES) Nr. 516/2014, sniedz atbalstu noslogojuma sadales darbībām, par ko panākta vienošanās starp dalībvalstīm, un tas ir atvērts politikas turpmākai attīstībai šajā jomā. Regulas (ES) Nr. 516/2014 7. panta 2. punktā paredzēta iespēja dalībvalstīm īstenot pasākumus saistībā ar starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju pārsūtīšanu atbilstīgi to valsts programmām, bet tās 18. pantā paredzēta vienreizēja maksājuma iespēja EUR 6000 apmērā par katru starptautiskās aizsardzības saņēmēju, kas pārsūtīts no citas dalībvalsts.

¹⁰ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- (31) Tā kā šis lēmums nozīmē politikas turpmāku attīstību šajā jomā, lai īstenotu solidaritātes principu un atbildības taisnīgu sadali, ir jānodrošina, ka dalībvalstis, uz kurām saskaņā ar šo lēmumu no Itālijas, Grieķijas vai Ungārijas pārceļ pieteikumu iesniedzējus, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, par katru pārcelto personu saņem vienreizēju maksājumu, kurš atbilst Regulas (ES) Nr. 516/2014 18. pantā minētajam maksājumam un tiek veikts saskaņā ar tur definētajām procedūrām. Tas nozīmē ierobežotu pagaidu atkāpšanos no Regulas (ES) Nr. 516/2014 18. panta, jo vienreizējais maksājums būtu jāmaksā par pārceļtajiem pieteikumu iesniedzējiem, nevis starptautiskās aizsardzības saņēmējiem. Šāds vienreizējais maksājuma iespējamo saņēmēju loka pagaidu paplašinājums ir ar šo lēmumu izveidotās ārkārtas shēmas neatņemama sastāvdaļa. Turklāt attiecībā uz izmaksām pārceļto personu citur pārsūtīšanai saskaņā ar šo lēmumu, ir lietderīgi paredzēt, ka Itālija, Grieķija un Ungārija saņem vienreizēju maksājumu EUR 500 apmērā par katru personu, kas tiks pārceļta no to teritorijas. Lai īstenotu šajā lēmumā noteiktos pasākumus, dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām saņemt papildu priekšfinansējumu, kas maksājams 2016. gadā, pēc tam, kad tiks pārskatītas valstu programmas Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda ietvaros.
- (32) Ir jānodrošina ātras pārceļšanas procedūras izveide un dalībvalstīm cieši administratīvi jāsadarbības pagaidu pasākumu īstenošanā, bet ESAO jāsniedz operatīvs atbalsts.
- (33) Visā pārceļšanas procedūras laikā līdz pat pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšanai būtu jāņem vērā valsts drošības un sabiedriskās kārtības apsvērumi. Pilnībā ievērojot pieteikuma iesniedzēja pamattiesības, tostarp attiecīgos noteikumus par datu aizsardzību, ja dalībvalstij ir pamatots iemesls uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs rada draudus tās valsts drošībai vai sabiedriskajai kārtībai, tai būtu par to jāinformē pārējās dalībvalstis.
- (34) Lemjot par to, kuri pieteikumu iesniedzēji, kam nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, būtu jāpārceļ no Itālijas, Grieķijas un Ungārijas, priekšroka būtu dodama mazāk aizsargātiem pieteikumu iesniedzējiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/33/ES 21. un 22. panta nozīmē¹¹. Saistībā ar to īpaši būtu jāņem vērā pieteikumu iesniedzēju īpašās vajadzības, tostarp attiecībā uz veselību. Vienmēr būtu arī pirmām kārtām jāņem vērā bērna intereses.
- (35) To pieteikumu iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, integrēšana uzņēmējvalsts sabiedrībā ir labi funkcionējošas kopējās Eiropas patvēruma sistēma stūrakmens. Turklāt, lai nolemtu, kurai konkrētai dalībvalstij vajadzētu būt pārceļšanas mērķa dalībvalstij, īpaša uzmanība būtu jāpievērš attiecīgo pieteikumu iesniedzēju īpašām prasmēm un iezīmēm, piemēram, valodu zināšanām un citām individuālām norādēm, kas pamatotas ar pierādītām ģimenes, kultūras vai sociālajām saiknēm, kuras varētu palīdzēt viņiem integrēties pārceļšanas mērķa dalībvalstī. Īpaši neaizsargātu pieteikumu iesniedzēju gadījumā uzmanība būtu jāpievērš pārceļšanas mērķa dalībvalsts spējai sniegt šiem pieteikumu iesniedzējiem pienācīgu atbalstu un nepieciešamībai nodrošināt minēto pieteikumu iesniedzēju taisnīgu sadalījumu starp dalībvalstīm. Pienācīgi ņemot vērā diskriminācijas aizlieguma principu, pārceļšanas mērķa dalībvalstis var norādīt, kuriem pieteikumu iesniedzējiem tās dod priekšroku, balstoties uz iepriekš minēto informāciju, un uz šāda pamata Itālija, Grieķija un

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/33/ES, ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju uzņemšanai (pārstrādāta redakcija) (OV L 180, 29.6.2013., 96. lpp.).

Ungārija, apspriežoties ar EASO un, attiecīgā gadījumā, ar sadarbības koordinatoriem, var sastādīt to iespējamo pieteikumu iesniedzēju sarakstu, kuri ir identificēti pārcelšanai uz minēto dalībvalsti.

- (36) Dalībvalstu sadarbības koordinatoru iecelšanai Ungārijā būtu jāatvieglo pārcelšanas procedūras efektīva īstenošana, tostarp to pieteikumu iesniedzēju pienācīga identificēšana, kurus varētu pārcelt, ņemot vērā īpaši viņu neaizsargātību un prasmes. Kas attiecas uz dalībvalstu sadarbības koordinatoru iecelšanu Ungārijā un uz viņu uzdevumu veikšanu, pārcelšanas mērķa dalībvalstij un Ungārijai būtu jāapmainās ar visu attiecīgo informāciju un jāturpina cieši sadarboties visā pārcelšanas procedūrā.
- (37) Attiecībā uz pieteikumu iesniedzējiem, uz ko attiecas šis lēmums, paliek spēkā Regulā (ES) Nr. 604/2013 noteiktās tiesiskās un procesuālās garantijas. Turklāt pieteikumu iesniedzēji būtu jāinformē par šajā lēmumā noteikto pārcelšanas procedūru, un viņiem būtu jāpaziņo pārcelšanas lēmums, kas ir pārsūtīšanas lēmums Regulas (ES) Nr. 604/2013 26. panta nozīmē. Tā kā pieteikuma iesniedzējam atbilstīgi ES tiesību aktiem nav tiesību izvēlēties dalībvalsti, kura būs atbildīga par viņa pieteikumu, pieprasījuma iesniedzējam jābūt tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību saistībā ar pārcelšanas lēmumu atbilstīgi Regulai (ES) Nr. 604/2013 vienīgi viņa pamattiesību nodrošināšanas nolūkā. Saskaņā ar minētās regulas 27. pantu dalībvalstis savos valsts tiesību aktos var noteikt, ka pārsūtīšanas lēmuma apelācija automātiski neaptur pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšanu, bet attiecīgajai personai ir iespēja lūgt apturēt pārsūtīšanas lēmuma īstenošanu līdz brīdim, kad kļūst zināms apelācijas rezultāts.
- (38) Pirms un pēc pārsūtīšanas uz pārcelšanas mērķa dalībvalstīm pieteikumu iesniedzējiem būtu jānodrošina tiesības un garantijas, kas noteiktas Padomes Direktīvā 2003/9/EK¹² un Padomes Direktīvā 2005/85/EK¹³, un – no 2015. gada 20. jūlija – Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/33/ES un Direktīvā 2013/32/ES¹⁴, tostarp saistībā ar to īpašām uzņemšanas un procesuālām vajadzībām. Turklāt attiecībā uz pieteikumu iesniedzējiem, uz ko attiecas šis lēmums, paliek spēkā Padomes Regula (EK) Nr. 2725/2000¹⁵ un – no 2015. gada 20. jūlija – Regula (ES) Nr. 603/2013¹⁶.
- (39) Būtu jāveic pasākumi, lai izvairītos no pārcelto personu turpmākas pārvietošanās no pārcelšanas mērķa dalībvalsts uz citām dalībvalstīm, kas varētu traucēt efektīvi piemērot šo lēmumu. Jo īpaši, pieteikumu iesniedzēji būtu jāinformē par sekām tad, ja

¹² Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīva 2003/9/EK, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai (OV L 31, 6.2.2003., 18. lpp.).

¹³ Padomes 2005. gada 1. decembra Direktīva 2005/85/EK par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu (OV L 326, 13.12.2005., 13. lpp.)

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/32/ES par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 60. lpp.)

¹⁵ Padomes 2000. gada 11. decembra Regula (EK) Nr. 2725/2000 par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas Eurodac izveidi, lai efektīvi piemērotu Dublinas konvenciju (OV L 316, 15.12.2000., 1. lpp.).

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 603/2013 par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas Eurodac izveidi, lai efektīvi piemērotu Regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar Eurodac datiem tiesībaizsardzības nolūkos, un ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1077/2011, ar ko izveido Eiropas Aģentūru lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (OV L 180, 29.6.2013., 1. lpp.).

viņi pārvietosies uz citām dalībvalstīm, un jāizskaidro, ka gadījumā, ja pārcelšanas mērķa dalībvalsts piešķir viņiem starptautisko aizsardzību, viņi principā var izmantot ar starptautisko aizsardzību saistītās tiesības tikai šajā dalībvalstī.

- (40) Turklāt saskaņā ar Padomes Direktīvā 2013/33/ES noteiktajiem mērķiem uzņemšanas apstākļu saskaņošanai starp dalībvalstīm būtu jāpalīdz ierobežot starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju turpmāku pārvietošanos dažādo uzņemšanas apstākļu dēļ. Šā paša mērķa sasniegšanas nolūkā dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja noteikt ziņošanas pienākumus un nodrošināt starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzējiem materiālos uzņemšanas apstākļus, ietverot mājokli, pārtiku un apģērbu vienīgi natūrā, kā arī attiecīgā gadījumā nodrošināt, ka pieteikumu iesniedzēji tiek tieši pārsūtīti uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti. Tāpat, kā paredzēts patvēruma un Šengenas *acquis*, starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīšanas laikā, izņemot gadījumus, kad pastāv būtiski humanitāri iemesli, dalībvalstīm nebūtu jāizsniedz pieteikumu iesniedzējiem valsts ceļošanas dokumenti, ne arī jāsniedz viņiem citi stimuli, piemēram, finansiālie, kas varētu veicināt viņu nelikumīgu pārvietošanos uz citām dalībvalstīm. Ja ir notikusi nelikumīga pārvietošanās uz citām dalībvalstīm, pieteikumu iesniedzēji būtu jānosūta atpakaļ uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Regulā (ES) Nr. 604/2013.
- (41) Lai nepieļautu starptautiskās aizsardzības saņēmēju turpmāku pārvietošanos, dalībvalstīm būtu jāinformē aizsardzības saņēmēji par nosacījumiem, ar kādiem viņi var likumīgi ieceļot un uzturēties citā dalībvalstī, un tās var noteikt ziņošanas pienākumus. Ievērojot Direktīvu 2008/115/EK, dalībvalstīm būtu jāprasa no starptautiskās aizsardzības saņēmējiem, kuri nelikumīgi uzturas to teritorijā, nekavējoties atgriezties pārcelšanas mērķa dalībvalstī. Ja persona atsakās atgriezties brīvprātīgi, būtu jāveic atgriešana uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti.
- (42) Turklāt, ja tā paredzēts valsts tiesību aktos un tiek veikta atgriešana uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti, dalībvalsts, kas veica atgriešanu, var nolemt nākt klajā ar aizliegumu ieceļot tās teritorijā, kas aizsardzības saņēmējam uz noteiktu laiku liegtu atkārtoti ieceļot minētās konkrētās dalībvalsts teritorijā.
- (43) Tā kā šā lēmuma mērķis ir reaģēt uz ārkārtas situāciju un atbalstīt Itāliju un Grieķiju to patvēruma sistēmu stiprināšanā, ar to minētajām valstīm būtu jādod iespēja ar Eiropas Komisijas palīdzību divpusēji vienoties ar Islandi, Lihtenšteinu, Norvēģiju un Šveici par tādu personu pārcelšanu, uz kurām attiecas šā lēmuma darbības joma. Šādi vienojoties, būtu jāatspoguļo arī šā lēmuma pamatelementi, jo īpaši tie, kas attiecas uz pārcelšanas procedūru un pieteikumu iesniedzēju tiesībām un pienākumiem, kā arī tie, kas attiecas uz Regulu 604/2013.
- (44) Konkrētais atbalsts, kas Itālijai, Grieķijai un Ungārijai tiek sniegts ar pārcelšanas shēmu, būtu jāpapildina ar tādiem palīgpasākumiem no trešo valstu valstspiederīgo ierašanās Itālijas, Grieķijas un Ungārijas teritorijā līdz visu piemērojamo procedūru pabeigšanai, kurus koordinē EASO un citas attiecīgās aģentūras, piemēram, *Frontex*, kas koordinē tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kuriem nav tiesību uzturēties teritorijā, saskaņā ar Direktīvas 2008/115/EK noteikumiem.
- (45) Ņemot vērā, ka šā lēmuma mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka rīcības mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

- (46) Ar šo lēmumu tiek ievērotas pamattiesības un principi, kas ir atzīti hartā.
- (47) [Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, minētās dalībvalstis ir paziņojušas, ka tās vēlas piedalīties šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.]

VAI

- (48) [Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, un neskarot minētā protokola 4. pantu, šīs dalībvalstis nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un šis lēmums tām nav saistošs un nav jāpiemēro.]

VAI

- (49) [Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un šis lēmums tai nav saistošs un nav jāpiemēro.]
- (50) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Īrija (ar... vēstuli) ir paziņojusi savu vēlmi piedalīties šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.]

VAI

- (51) [Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Apvienotā Karaliste (ar... vēstuli) ir paziņojusi savu vēlmi piedalīties šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.]
- (52) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un šis lēmums tai nav saistošs un nav jāpiemēro.]
- (53) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro.
- (54) Ņemot vērā situācijas steidzamību, šim lēmumam būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma priekšmets

Ar šo lēmumu tiek noteikti pagaidu pasākumi starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas, Grieķijas un Ungārijas labā, lai palīdzētu šīm valstīm labāk pārvarēt ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums šajās dalībvalstīs.

2. pants **Definīcijas**

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

- (a) "starptautiskās aizsardzības pieteikums" ir starptautiskās aizsardzības pieteikums, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95/ES 2. panta h) punktā¹⁷;
- (b) "ieteikuma iesniedzējs" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, par kuru vēl nav pieņemts galīgais lēmums;
- (c) "starptautiskā aizsardzība" ir bēgļa statuss un alternatīvās aizsardzības statuss, kā noteikts Direktīvas 2011/95/EK 2. panta e) un g) punktā;
- (d) "ģimenes locekļi" ir ģimenes locekļi, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013 2. panta g) punktā;
- (e) "pārcelšana" ir ieteikuma iesniedzēja pārsūtīšana no tās dalībvalsts teritorijas, kura atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 604/2013 III nodaļā izstrādātajiem kritērijiem ir atbildīga par viņa starptautiskās aizsardzības ieteikuma izskatīšanu, uz pārcelšanas mērķa dalībvalsts teritoriju;
- (f) "pārcelšanas mērķa dalībvalsts" ir dalībvalsts, kura kļūst atbildīga par starptautiskās aizsardzības ieteikuma izskatīšanu atbilstīgi Regulai (ES) Nr. 604/2013 pēc ieteikuma iesniedzēja pārcelšanas uz šo dalībvalsti.

3. pants **Darbības joma**

1. Pārcelšana notiek vienīgi attiecībā uz ieteikumu iesniedzējiem, kuri iesnieguši starptautiskās aizsardzības ieteikumu Itālijā, Grieķijā vai Ungārijā un attiecībā uz kuriem minētās valstis citādi būtu bijušas atbildīgas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 604/2013 III nodaļā noteiktajiem kritērijiem atbildīgās dalībvalsts noteikšanai.
2. Pārcelšanu atbilstīgi šim lēmumam piemēro vienīgi ieteikumu iesniedzējiem, kuriem ir tāda valstspiederība, attiecībā uz ko saskaņā ar jaunākajiem pieejamajiem, ik ceturksni atjauninātajiem Eurostat vidējiem datiem par visu ES pirmajā instancē pieņemto pozitīvo starptautiskās aizsardzības piešķiršanas lēmumu proporcija starp visiem lēmumiem attiecībā uz starptautiskās aizsardzības piešķiršanu, kā norādīts Direktīvas 2013/32/ES¹⁸ III nodaļā, ir vienāda ar vai pārsniedz 75 %. Bezvalstniekiem ņem vērā iepriekšējo pastāvīgās dzīvesvietas valsti. Ceturkšņa atjauninājumus ņem vērā vienīgi attiecībā uz ieteikumu iesniedzējiem, kuri jau ir identificēti kā ieteikumu iesniedzēji, kurus varētu pārcelt saskaņā ar 5. panta 3. punktu.

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīva 2011/95/ES par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (OV L 337, 20.12.2011., 9. lpp.).

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/32/ES par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 60. lpp.).

4. pants *Pieteikumu iesniedzēju pārcelšana uz dalībvalstīm*

1. Pieteikumu iesniedzējus pārceļ uz citām dalībvalstīm šādi.
 - (a) No Itālijas uz pārējo dalībvalstu teritorijām pārceļ 15 600 pieteikumu iesniedzēju, kā norādīts I pielikumā.
 - (b) No Grieķijas uz pārējo dalībvalstu teritorijām pārceļ 50 400 pieteikumu iesniedzēju, kā norādīts II pielikumā.
 - (c) No Ungārijas uz pārējo dalībvalstu teritorijām pārceļ 54 000 pieteikumu iesniedzēju, kā norādīts III pielikumā.
2. Izņēmuma gadījumos dalībvalsts var viena mēneša laikā pēc šā lēmuma stāšanās spēkā paziņot Komisijai, ka tā pagaidām nespēj pilnībā vai daļēji piedalīties pieteikumu iesniedzēju pārcelšanā no dalībvalsts, kuras labā tiek veikta pārcelšana, norādot pienācīgi pamatotus iemeslus, kas atbilst Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā noteiktajām Savienības pamatvērtībām. Komisija izvērtē iesniegtos iemeslus un adresē lēmumu attiecīgajai dalībvalstij. Ja Komisija konstatē, ka paziņojums ir pienācīgi pamatots, dalībvalsti vienu gadu atbrīvo no pienākuma piedalīties pieteikumu iesniedzēju pārcelšanā saskaņā ar šo lēmumu, un tā vietā šī dalībvalsts veic finansiālu ieguldījumu ES budžetā 0,002 % apmērā no IKP; ja dalībvalsts daļēji piedalās pārcelšanā, šo summu proporcionāli samazina. Saskaņā ar noteikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Regulā (ES) Nr. 516/2014, ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, groza Padomes Lēmumu 2008/381/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumus Nr. 573/2007/EK un Nr. 575/2007/EK un Padomes Lēmumu 2007/435/EK¹⁹, šo ieguldījumu izmanto, lai segtu palīdzības darbības, ar ko atbalsta visu pārējo dalībvalstu veiktos pasākumus krīzes situācijas novēršanā, un sekas, ko izraisītu attiecīgās dalībvalsts nepiedalīšanās pārcelšanā. Tas veido piešķirtos ieņēmumus atbilstīgi 21. panta 4. punktam Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulā (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu²⁰.
3. Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar ko piešķirumus, kas noteikti saskaņā ar sadalījuma atslēgu un kas paredzēti ikvienai dalībvalstij, kura iesniegusi paziņojumu, ko Komisija ir pieņēmusi saskaņā ar 2. punktu, pārdala pārējām dalībvalstīm atbilstoši sadalījuma atslēgai, kas noteikta I, II un III pielikumā. Šādu īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar izskatīšanas procedūru, kas minēta 13. panta 2. punktā.

5. pants *Pārcelšanas procedūra*

1. Lai nodrošinātu administratīvo sadarbību, kas nepieciešama šā lēmuma īstenošanai, katra dalībvalsts izvēlas savu kontaktpunktu, kura adresi tā paziņo pārējām dalībvalstīm un EASO. Dalībvalstis kopā ar EASO un citām attiecīgajām aģentūrām veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izveidotu tiešu sadarbību un informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, tostarp par 7. punktā minēto pamatojumu.

¹⁹ OV L 150, 20.5.2014., 168. lpp.

²⁰ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

2. Dalībvalstis regulāri un vismaz ik pēc trim mēnešiem norāda, cik pieteikumu iesniedzējus var ātri pārcelt uz to teritoriju, kā arī visu citu būtisko informāciju.
3. Balstoties uz šo informāciju, Itālija, Grieķija un Ungārija ar *EASO* un, attiecīgā gadījumā, ar 8. punktā minēto dalībvalstu sadarbības koordinātoru atbalstu identificē konkrētus pieteikumu iesniedzējus, kurus varētu pārcelt uz pārējām dalībvalstīm, un, cik vien drīz iespējams, iesniedz minēto dalībvalstu kontaktpunktiem visu būtisko informāciju. Šajā nolūkā priekšroku dod mazāk aizsargātiem pieteikumu iesniedzējiem Direktīvas 2013/33/ES 21. un 22. panta nozīmē.
4. Pēc tam, kad pārcelšanas mērķa dalībvalsts ir sniegusi apstiprinājumu, Itālija, Grieķija un Ungārija, cik vien drīz iespējams, apspriežoties ar *EASO*, pieņem lēmumu par katra identificētā pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu uz konkrētu pārcelšanas mērķa dalībvalsti un paziņo to pieteikuma iesniedzējam saskaņā ar 6. panta 4. punktu. Lēmumu neapstiprināt pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu pārcelšanas mērķa dalībvalsts var pieņemt vienīgi tad, ja ir pamatots iemesls, kas minēts 7. punktā.
5. Pieteikumu iesniedzējus, no kuriem, ievērojot Regulas (ES) Nr. 603/2013 9. pantā izklāstītās saistības, jāpaņem pirkstu nospiedumi, var ierosināt pārcelt tikai tad, ja viņu pirkstu nospiedumi ir paņemti un nosūtīti uz *Eurodac* centrālo sistēmu saskaņā ar minēto regulu.
6. Pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšana uz pārcelšanas mērķa dalībvalsts teritoriju notiek iespējami drīz pēc datuma, kurā attiecīgajai personai ir paziņots 6. panta 4. punktā minētais pārsūtīšanas lēmums. Itālija, Grieķija un Ungārija nosūta pārcelšanas mērķa dalībvalstij pārsūtīšanas datumu un laiku, kā arī visu citu būtisko informāciju.
7. Dalībvalstis saglabā tiesības atteikties pārcelt pieteikuma iesniedzēju vienīgi tad, ja ir pamatots iemesls uzskatīt, ka viņš rada draudus to valsts drošībai vai sabiedriskajai kārtībai, vai ja ir nopietni iemesli piemērot Direktīvas 2011/95/ES 12. un 17. pantā izklāstītos izslēgšanas noteikumus.
8. Visu šajā pantā aprakstīto pārcelšanas procedūras aspektu īstenošanai dalībvalstis pēc visas būtiskās informācijas apmaiņas var lemt norīkot uz Itāliju, Grieķiju un Ungāriju sadarbības koordinātorus.
9. Saskaņā ar ES *acquis* dalībvalstis pilnībā izpilda savus pienākumus.
10. Attiecīgi identifikāciju, pirkstu nospiedumu ņemšanu un reģistrēšanu pārcelšanas procedūrai garantē Itālija, Grieķija un Ungārija, un tam izveidos vajadzīgo infrastruktūru. Pieteikumu iesniedzēji, kuri izvairās no pārcelšanas procedūras, no pārcelšanas tiek izslēgti.
11. Šajā pantā paredzēto pārcelšanas procedūru pabeidz cik iespējams drīz un ne vēlāk kā divus mēnešus no brīža, kad pārcelšanas mērķa dalībvalsts ir norādījusi 2. punktā minēto informāciju, izņemot gadījumu, kad pārcelšanas mērķa dalībvalsts apstiprinājums, kas minēts 4. punktā, notiek īsākā laikā nekā 2 nedēļas pirms šā divu mēnešu laikposma beigām. Šādā gadījumā pārcelšanas procedūras pabeigšanas termiņu var pagarināt uz laiku, kas nepārsniedz vēl divas nedēļas. Turklāt šo termiņu attiecīgā gadījumā var pagarināt vēl uz 4 nedēļām, ja Itālija, Grieķija vai Ungārija pamato objektīvos praktiskos šķēršļus, kas neļauj veikt pārsūtīšanu.
12. Ja pārcelšanas procedūra šajā termiņā netiek pabeigta un ja vien Itālija, Grieķija vai Ungārija nevienojas ar pārcelšanas mērķa dalībvalsti par saprātīgu termiņa

pagarinājumu, Itālija, Grieķija un Ungārija joprojām ir atbildīgas par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013.

13. Pārcelšanas mērķa dalībvalsts pēc pieteikuma iesniedzēja pārcelšanas paņem un nosūta uz *Eurodac* centrālo sistēmu pieteikuma iesniedzēja pirkstu nospiedumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 603/2013 9. pantu un atjaunina datu kopas saskaņā ar minētās regulas 10. pantu un, attiecīgā gadījumā, ar tās 18. pantu.

6. pants

Starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju, uz kuriem attiecas šis lēmums, tiesības un pienākumi

1. Īstenojot šo lēmumu, dalībvalstīm vispirms jāņem vērā bērna intereses.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka ģimenes locekļus, kuri ietilpst šā lēmuma darbības jomā, pārceļ uz vienas un tās pašas dalībvalsts teritoriju.
3. Pirms lēmuma pieņemšanas par pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu Itālija, Grieķija un Ungārija informē pieteikuma iesniedzēju par šajā lēmumā izklāstīto pārcelšanas procedūru valodā, kuru viņš saprot vai par kuru ir pamats domāt, ka viņš to saprot.
4. Kad lēmums par pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu ir pieņemts, pirms faktiskās pārcelšanas Itālija, Grieķija un Ungārija rakstiski paziņo attiecīgajai personai lēmumu par tās pārcelšanu. Šajā lēmumā norāda pārcelšanas mērķa dalībvalsti.
5. Pieteikuma iesniedzējam vai starptautiskās aizsardzības saņēmējam, kas ieceļo kādas dalībvalsts teritorijā, kura nav pārcelšanas mērķa dalībvalsts, un neatbilst uzturēšanās nosacījumiem minētajā citā dalībvalstī, tiek pieprasīts nekavējoties atgriezties, un pārcelšanas mērķa dalībvalsts šādu personu uzņem atpakaļ.

7. pants

Operatīvais atbalsts Itālijai, Grieķijai un Ungārijai

1. Lai atbalstītu Itāliju, Grieķiju un Ungāriju labāk pārvarēt ārkārtējo spiedienu uz to patvēruma un migrācijas sistēmām, ko radījis pašreizējais palielinātais migrācijas spiediens pie to ārējām robežām, dalībvalstis sadarbībā ar Itāliju, Grieķiju un Ungāriju palielina operatīvo atbalstu starptautiskās aizsardzības jomā ar attiecīgām darbībām, ko koordinē *EASO*, *Frontex* un citas attiecīgās aģentūras, jo īpaši, vajadzības gadījumā nodrošinot valstu ekspertus šādiem atbalsta pasākumiem:
 - (a) Itālijā, Grieķijā un Ungārijā ieceļojušo trešo valstu valstspiederīgo izvērtēšana, tostarp viņu skaidra identifikācija, pirkstu nospiedumu ņemšana un reģistrēšana, un attiecīgā gadījumā viņu starptautiskās aizsardzības pieteikumu reģistrēšana un – pēc Itālijas, Grieķijas un Ungārijas pieprasījuma – šo pieteikumu sākotnējā apstrāde;
 - (b) informācijas un, vajadzības gadījumā, īpašas palīdzības sniegšana pieteikumu iesniedzējiem vai potenciālajiem pieteikumu iesniedzējiem, kurus varētu pārcelt atbilstīgi šim lēmumam;
 - (c) to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanas darbību sagatavošana un organizēšana, kuri vai nu nelūdza starptautisku aizsardzību, vai arī kuri vairs nav tiesīgi palikt attiecīgajā teritorijā.

2. Papildus 1. punktā paredzētajam atbalstam un lai atvieglotu visu pārcelšanas procedūras etapu īstenošanu, vajadzības gadījumā Itālijai, Grieķijai un Ungārijai sniedz īpašu atbalstu, izmantojot attiecīgās darbības, ko koordinē EASO, Frontex un citas attiecīgās aģentūras.

8. pants

Itālijai, Grieķijai un Ungārijai veicamie papildu pasākumi

1. Itālija un Grieķija, ņemot vērā pienākumus, kas izklāstīti 2015. gada [datums] Lēmuma [YZY/2015] 8. panta 1. punktā, ar ko nosaka pagaidu un ārkārtas mehānismu to personu pārcelšanai no Itālijas un Grieķijas uz citām dalībvalstīm, kurām nepārprotami ir vajadzīga starptautiskā aizsardzība, līdz [viena mēneša laikā no šā lēmuma spēkā stāšanās dienas] skaidri paziņo atjauninātu plānu, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt atbilstošu šā lēmuma īstenošanu.
2. Ungārija šā lēmuma spēkā stāšanās dienā iesniedz Komisijai ceļvedi, kurā izklāstīti adekvāti pasākumi patvēruma, sākotnējās uzņemšanas un atgriešanas jomā, ar kuriem tiktu stiprināta šīs valsts sistēmu jauda, kvalitāte un efektivitāte šajās jomās, kā arī pasākumi šā lēmuma pienācīgai īstenošanai. Ungārija pilnībā īsteno šajā ceļvedī izklāstīto.
3. Ja Itālija, Grieķija vai Ungārija nepilda 1. vai 2. punktā noteiktos pienākumus, Komisija, attiecīgajai valstij dodot iespēju izklāstīt savu viedokli, var lemt apturēt šā lēmuma piemērošanu attiecībā uz konkrēto dalībvalsti uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus. Komisija var lemt vienu reizi pagarināt šo apturēšanu uz vēl vienu periodu, kas nepārsniedz trīs mēnešus. Šāda apturēšana neskar pieteikumu iesniedzēju pārsūtīšanu, kas vēl nav izskatīta pēc pārcelšanas mērķa dalībvalsts apstiprinājuma saskaņā ar 5. panta 4. punktu.

9. pants

Turpmākas ārkārtas situācijas

Ja kādā dalībvalstī rodas ārkārtas situācija, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome saskaņā ar Līguma 78. panta 3. punktu pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts labā. Šādi pasākumi vajadzības gadījumā var ietvert to, ka tiek apturēta minētās dalībvalsts dalība pārcelšanā, kā paredzēts šajā lēmumā, kā arī iespējami kompensējoši pasākumi Itālijai, Grieķijai un Ungārijai.

10. pants

Finansiāls atbalsts

1. Par katru pārceltu personu atbilstoši šim lēmumam
 - (a) pārcelšanas mērķa dalībvalsts saņem vienreizēju maksājumu EUR 6000 apmērā;
 - (b) Itālija, Grieķija un Ungārija saņem vienreizēju maksājumu EUR 500 apmērā.
2. Šo finansiālo atbalstu sniedz, piemērojot procedūras, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 516/2014 18. pantā. Atkāpjoties no priekšfinansējuma kārtības, kas izklāstīta Regulā (ES) Nr. 514/2014, saskaņā ar šo lēmumu 2016. gadā dalībvalstīm izmaksā priekšfinansējuma summu 50 % apmērā no to kopējā piešķiruma.

11. pants

Sadarbība ar asociētajām valstīm

Ar Komisijas palīdzību var noslēgt divpusējus nolīgumus starp Itāliju, Grieķiju un Itāliju un attiecīgi Islandi, Lihtenšteinu, Norvēģiju un Šveici par pieteikumu iesniedzēju pārcelšanu no Itālijas, Grieķijas un Ungārijas teritorijas uz pēdējo minēto valstu teritoriju. Minētajos nolīgumos pienācīgi ņem vērā šā lēmuma galvenos elementus, jo īpaši tos, kas ir saistīti ar pārcelšanas procedūru un pieteikumu iesniedzēju tiesībām un pienākumiem.

12. pants

Ziņošana

Pamatojoties uz dalībvalstu un attiecīgo aģentūru sniegto informāciju, Komisija ik pēc sešiem mēnešiem ziņo Padomei par šā lēmuma īstenošanu.

Turklāt Komisija ik pēc sešiem mēnešiem ziņo Padomei par 8. pantā minēto ceļvežu īstenošanu, pamatojoties uz Itālijas, Grieķijas un Ungārijas sniegto informāciju.

13. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas minēta Regulas (ES) Nr. 604/2013 44. pantā. Šī komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulas (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu²¹, nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

14. pants

Stāšanās spēkā

1. Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. To piemēro līdz [24 mēneši no spēkā stāšanās].
3. To piemēro personām, kuras ieceļo Itālijas, Grieķijas un Ungārijas teritorijā no [precīzs spēkā stāšanās datums] līdz [datums, kas ir 24 mēneši pēc precīzā spēkā stāšanās datuma], kā arī pieteikumu iesniedzējiem, kas ir ieceļojuši šo dalībvalstu teritorijā, sākot no [1 mēnesis pirms šā lēmuma stāšanās spēkā].

Briselē,

*Padomes vārdā —
Priekšsēdētājs*

²¹ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.